

[Holstein.]

mig med at stille et lille Ændringsforslag til tredje Behandling, gaende ud paa, at der i Stedet for „paa uberettiget Maade“ skrives „retsstridig“. Derefter vil jeg gerne se, hvorledes den højtærede Justitsminister og det Parti, paa hvis Vegne han har talt — det maa jeg antage, han har gjort som Medlem af Ministeriet og som Justitsminister —, og det konservative Parti vil stille sig ved Afstemningen om et saadant Ændringsforslag.

Den højtærede Justitsminister bemærkede dernæst til det næste Spørgsmaal, jeg stillede — nemlig hvorledes han forstod Lovforslagets § 1, sammenholdt med Loven af 1919 om den faste Voldgiftsdomstol og de Kontrakter mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, som den omhandler, og som jo ifølge Flertallets Ændringsforslag overhovedet ikke berøres af denne Lov —, at det var vanskeligt at afgrænse Lovene i Forhold til hinanden, og han henviste, saa vidt jeg forstod, til Spørgsmaalet, om en Sag henhører under Sø- og Handelsretten, eller den henhører under de almindelige Domstole.

Jeg vil dog til dette ubestemte Svar sige, at efter min Formening er det, naar det i Loven — uden noget yderligere Forbehold — staar, at disse kollektive Aftaler ikke berøres af Loven, umuligt at hævde, at det dog maa forstaaes med Forbehold af § 1, saadan at de alligevel falder ind under denne Lov. Det er udelukket. Ellers kan det være vanskeligt at fortolke to Loves Afgrænsning i Forhold til hinanden, men naar en Paragraf i samme Lovforslag siger, at disse kollektive Aftaler ikke berøres af Loven, kan de under ingen Omstændighed fortolkes ind under denne Lov, og da der — som jeg gjorde opmærksom paa i Gaar — ikke i Loven af 1919 om kollektive Aftaler findes nogen som helst Bestemmelse om, hvad disse kollektive Aftaler maa indeholde, saa berøres altsaa hele dette Omraade aldeles ikke af denne Lov. Lad os faa det slaaet fast een Gang for alle, inden vi gaar til Afstemning om denne Sag.

Det næste Spørgsmaal, jeg stillede den højtærede Minister, var det, hvorledes § 1 var at forstaa i Forhold til Aftalelovens § 38. Den højtærede Justitsminister svarede, at de to Ting havde slet ikke noget med hinanden at gøre, fordi Aftaleloven handler om enkelte Aftaler mellem to Personer, medens der her er Tale om kollektive Aftaler. Ja, det er jeg ganske klar paa, at der i Aftaleloven ikke er Tale om kollektive Aftaler, men det var vel dog meget muligt, at Domstolene, naar det altsaa er overladt

til Domstolene at fastslaa Retsstridighedsbegrebet efter gældende Retspraksis, vil tage den meget snævre Bestemmelse i § 38 — angaaende de Tilfælde, hvor Konkurrenceklausuler, Aftaler om Konkurrenceindskrænkning, er ugyldige, retligt utilbørlige, altsaa retsstridige — til Rettensnor ogsaa ved Bestemmelsen af Retsstridighedsbegrebet ved kollektive Aftaler, enten det nu drejer sig om Deltagerne i den kollektive Aftale eller om Deltagerne i en kollektiv Aftale i Forhold til Enkeltmand, der staar udenfor den kollektive Aftale.

Som Hovedregel er Konkurrenceklausuler, som begrænsende Konkurrencefrihed, fuldt ud lovlige, retsyldige. Der er aabnet en ganske lille snævert begrænset Ventil i Aftalelovens § 38, hvor der staar, at de er ugyldige, naar de utilbørligt begrænser den enkeltes Adgang til Erhverv. Der er dog straks taget et Forbehold: dog ikke, hvis det kan paavises, at den berettede havde væsentlig Interesse i Klausulens Opretholdelse. Jeg kunde tænke mig, at Domstolene vilde i disse positive Lovbestemmelser her finde en Analogi, en Vejledning ved den Retspraksis, der efterhaanden udformes paa Retsstridighedsomraadet ogsaa med Hensyn til kollektive Aftaler.

Altsaa med Hensyn til § 1 ligger Sagen ganske klappet og klart. § 1 er i den Form, den nu faar, og med den Fortolkning, den højtærede Justitsminister har givet den, fuldkommen overflødig og intetsigende. Jeg vil derfor sige til det ærede Medlem Hr. Axel Dam, den ærede Ordfører for Retsstatspartiet, at hvis der kunde blive delt Afstemning om dette Lovforslags Paragraffer, vilde jeg, tro imod det Tilsagn, jeg gav ham underhaanden, som vel ikke kan betragtes som parlamentarisk bindende, for det var givet længe før Tiden — ellers var det jo overordentlig vanskeligt at snakke sammen indbyrdes —, stemme for § 1, naar denne faar den Ændring ved tredje Behandling, som jeg forudsætter den maa faa efter den højtærede Justitsministers Udtalelser; for saa er Paragraffen fuldkommen ligegyldig, overflødig og uskadelig, baade overfor Arbejdere og Arbejdsgivere, det mest overflødige Lovgivningsarbejde, som det ærede Medlem Hr. P. Munch sagde, der nogen Sinde har ligget paa Tingets Bord, en Tautologi uden nogen som helst Mening.

Med Hensyn til Retsstridighedsbegrebet stillede jeg det Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister, om han var enig med mig i, at der er meget, der er utilbørligt,